

16,9-13 sau 18,24-30 cu privire la raporturile pe care ucenicul trebuie să le aibă cu banul sau cu bogăția care trebuie puse în slujba binelui comunității. În cartea Faptele Apostolilor (2,44-45; 4,32-5,11) Sfântul Luca va arăta acest ideal realizat în comunitatea primară de la Ierusalim. Cele două parabole pronunțate de Isus pregătesc și sprijină chemarea la renunțarea exprimată în această învățătură din urmă. Accentul este pus pe legătura dintre proiectul fundamental de a fi ucenic al lui Cristos și traducerea lui în concret: renunțarea la tot ceea ce el posedă. Așa cum nimeni nu poate sluji în același timp și pe Dumnezeu și banul (Lc 16,13), la fel nimeni nu se poate numi creștin și în același timp să se atașeze de bunurile sale ca de un idol.

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 8-15 septembrie 2019

- 8 D DUMINICA A 23-A D.P.A.;
Nașterea Sf. Fc. Maria; Sf.
Toma din Villanova, ep.
- 9 L Sf. Petru Claver, pr. *
- 10 M Sf. Nicolae din Tolentino, pr.
- 11 M Ss. Prot și Iacint, frați m.
- 12 J Sf. Nume al Mariei *
- 13 V Sf. Ioan Gură de Aur, ep. înv. **
- 14 S ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI
- 15 D DUMINICA A 24-A D.P.A.; Sf.
Fc. Maria Îndurerată

Gândul săptămânii

“Credința dă speranță și statornicește iubirea.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Bertì

Foaia
LITURGICĂ

8 septembrie 2019 • DUMINICA A XXIII-A D.P.A. • Nașterea Sf. Fc. Maria; Sf. Toma din Villanova, ep.

LECTURA I

Cine se va gândi la ce vrea Domnul?

Citire din cartea Înțelepciunii 9,13-18b

Cine poate cunoaște planul lui Dumnezeu și cine se va gândi la ce vrea Domnul? Gândurile celor muritori sunt șovăielnice și cugetările noastre, nesigure. Căci trupul coruptibil îngreunează sufletul și trupul pământesc apasă peste mintea cu multe griji. Cu dificultate ne reprezentăm cele de pe pământ și descoperim cu trudă cele la îndemână, dar cele din cer, cine le va da de urmă? Cine ar fi cunoscut planul tău, dacă nu i-ai fi dat înțelepciunea și nu l-ai fi trimis pe Duhul tău Cel Sfânt din înălțimi? Astfel au fost îndreptate căile celor de pe pământ, oamenii au învățat cele plăcute ție.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 89(90),3-4-5-6.12-13.14 și 17
(R.: 1)

R.: Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu din generație în generație.

Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână,

tu ai spus: “Întoarceți-vă, fiii lui Adam!”

Pentru că, în ochii tăi, o mie de ani sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă de noapte. **R.**

Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis; dimineața sunt ca iarba care crește; dimineața înflorește și crește, seara este cosită și se usucă. **R.**

Satură-ne dis-de-diminează cu bunătatea ta,

ca să tresăltăm de bucurie și să ne veselim în toate zilele vieții noastre!

Bunăvoința Domnului Dumnezeului nostru să fie asupra noastră!

Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre!

Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre! **R.**

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

LECTURA A II-A

Să-l primești pe Onesim înapoi, dar nu ca pe un sclav, ci ca pe un frate iubit!

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filemon 9b-10.12-17

Fiul meu preaiubit, eu, Paul, acum bătrân și prizonier al lui Cristos Isus: te rog pentru copilul meu, pentru Onesim, căruia i-am dat naștere în lanțuri. Ți l-am trimis înapoi pe el, care este inima mea. Aș fi voit să-l țin pentru mine, ca, în locul tău, să-mi slujească mie, celui care sunt în lanțuri pentru evanghelie, dar n-am vrut să fac nimic fără consimțământul tău, pentru ca binele tău să nu fie silit, ci de bunăvoie. Poate tocmai de aceea a fost despărțit de tine pentru un timp, ca să-l primești înapoi pentru veșnicie, dar nu ca pe un sclav, ci mult mai mult decât un sclav, ca pe un frate iubit, mai ales pentru mine, dar cu atât mai mult pentru tine, atât ca om, cât și ca frate în Domnul. Deci, dacă mă consideri părtaș în credință cu tine, primește-l ca pe mine însumi!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIELAEVANGHELIE

Ps 118(119),135

(Aleluia) Luminează-ți fața pentru slujitorul tău și învață-mă hotărârile tale! (Aleluia)

EVANGHELIA

Niciunul dintre voi care nu renunță la tot ceea ce are nu poate fi discipolul meu.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 14,25-33

În acel timp, multă lume mergea după Isus, iar el, întorcându-se, le-a spus: “Dacă cineva vine la mine și nu-și urăște tatăl, mama, femeia, copiii, frații și surorile, ba chiar propria sa viață, nu poate fi discipolul meu. Cine nu-și poartă crucea și nu vine după mine nu poate fi discipolul meu. Într-adevăr, cine dintre voi, voind să construiască un turn, nu stă mai întâi să calculeze cheltuiala, dacă are cu ce să-l termine? Pentru ca nu cumva, punând temelie și neputând să-l termine, toți cei care-l văd să înceapă a-l lua în râs, spunând: «Acest om a început să construiască, dar nu poate să termine». Sau care rege, pornind la război împotriva altui rege, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă poate cu zece mii să-l înfrunte pe cel care vine împotriva lui cu douăzeci de mii? Iar de nu, pe când celălalt este încă departe, trimite solie ca să ceară pacea. Tot astfel, niciunul dintre voi care nu renunță la tot ceea ce are nu poate fi discipolul meu”.

Cuvântul Domnului

Evanghelia acestei duminici reamintește oricărui creștin că prin Botez s-a angajat să-l urmeze pe Isus Cristos în mod total. Acest angajament al întregii persoane în slujba lui Cristos se concretizează adesea prin renunțări: să fii nevoit să dai întâietate lui Cristos față de tată, mamă, soție, copii, frați și surori sau chiar față de viața proprie, să fii nevoit să-ți porți crucea, să fii nevoit să renunți la toate bunurile tale... Or, în fața unor astfel de exigențe trebuie lăsat Cuvântul lui Dumnezeu să ne atingă cu toată vigoarea lui, dar, în egală măsură, trebuie să evităm orice neînțelegere posibilă: de exemplu, a ne imagina o „morală” ruptă de acea veste bună care îi dă sens, sau a insista mai mult asupra performanțelor ascetice decât asupra adevărului la persoana lui Cristos. Rostul Evangheliei nu este acela de a da naștere unor conștiințe deformate și nici de a descuraja, ci acela de a motiva dăruirea de noi înșine în favoarea Celui care ne-a iubit mai întâi și care singur are dreptul la dragostea noastră fără limite. Această Evanghelie se situează în continuarea celei de duminică trecută. După învățătura oferită în cadrul unui ospăț din casa unui fariseu de frunte (Lc 14,1-24), alte cuvinte ale lui Isus sunt acum adresate acelei mulțimi de oameni care îl însoțea. Prin aceste cuvinte, Sfântul Luca ne reamintește discret că Isus se îndreaptă (începând cu 9,51) spre Ierusalim, locul pătimirii sale, și că învățătura pe care o propune

pe cale este destinată tuturor celor care au ales să-l însoțească către această destinație, adică tuturor creștinilor.

Învățătura lui Isus din această secțiune pune în evidență caracterul radical și absolut al angajamentului: nu-l putem urma pe Cristos fără a ne dăruia total și fără a renunța la tot ceea ce s-ar situa în concurență cu această alegere. (Am putea bănui că Sfântul Luca nu ar fi reținut în Evanghelia sa această temă a învățăturii lui Isus Cristos dacă creștinii din timpul său ar fi fost perfecți. Fiind însă reținută de evangelist, această învățătură devine o exigență a creștinilor din toate timpurile). O astfel de exigență care impune întâietatea absolută acordată lui Cristos se înrădăcinează în însăși atitudinea Lui față de familia Sa (v. episodul din Lc 2,49, care îl are protagonist pe Isus la vârsta de 12 ani, sau episodul din Mc 3,21.31-35 în care rudele Lui vor să-l întrerupă misiunea începută la Botez) sau față de prietenii Săi (v. episodul din In 6,66-67 în care Isus se vede părăsit de foarte mulți dintre ucenicii Săi). Deși își iubește foarte mult familia ori prietenii, fidelitatea față de Dumnezeu are pentru Isus valoare absolută. Pentru El doar Dumnezeu este Dumnezeu, iar fidelitatea față de voința Lui are întâietate față de orice. Cât privește învățătura referitoare la renunțarea la toate bunurile personale, ea se situează în perfectă continuitate cu învățătura din Lc 12,33-34;